

Σύμβασις ΕΛΛΑΔΟΣ – ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ (Η.Π.Α.)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 2548/1953⁽¹⁾ (Φ.Ε.Κ. 231/27.8.1953/ τ.Α').

Περί κυρώσεως φορολογικής συμβάσεως μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος μετά του συμπληρωματικού αυτής πρωτοκόλλου.

Άρθρον μόνον

1. Κυρούται και έχει πλήρη και νόμιμον ισχύν η ως κάτωθι και εν Αθήναις υπογραφείσα τη 20η Φεβρουαρίου 1950 Σύμβασις μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής «περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος» μετά του ως κάτωθι και εν Αθήναις υπογραφέντος την 20^{ην} Απριλίου 1953 συμπληρωματικού πρωτοκόλλου εν σχέσει προς την σύμβασιν ταύτην. **(2)**

2. Η ισχύς της μεν συμβάσεως άρχεται από 1 Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίον θέλει λάβει χώραν η ανταλλαγή των εγγράφων κυρώσεως, του δε συμπληρωματικού πρωτοκόλλου από της ημέρας καθ' ην η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής ήθελε λάβει επισήμως γνώσιν της παρ' ημών επικυρώσεως τούτου.

3. Ο Αν. Νόμος υπ' αριθ. 1413/1950 «περί κυρώσεως φορολογικών συμβάσεων μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής» καταργείται δια του παρόντος.

Εν Αθήναις τη 16 Αυγούστου 1953

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής περί διπλής φορολογίας και φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος.

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος και η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, επιθυμούσαι να συνάψουν σύμβασιν αποσκοπούσαν την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την αποτροπήν της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος, διώρισαν προς τον σκοπόν τούτον ως πληρεξουσίους των:

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος: την Α.Ε. τον κ. Παναγιώτην Πιπινέλην, επί των Εξωτερικών Υπουργόν και

Η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής: την Α.Ε. τον κ. Henry F. Grady, Πρεσβευτήν των Ηνωμένων Πολιτειών εν Ελλάδι, οι οποίοι επιδείξαντες τα σχετικά πληρεξουσιά των ευρεθέντα εν απολύτω τάξει, συνεφώνησαν ως ακολούθως:

Άρθρον Ι

1) Οι φόροι οι οποίοι αποτελούν αντικείμενον της παρούσης συμβάσεως είναι:

α) Δια τας Ηνωμένας Πολιτείας, ο ομοσπονδιακός φόρος επί του εισοδήματος, περιλαμβανομένων των προσθέτων φόρων (εφεξής αναφερομένων εν τη παρούση συμβάσει ως «φόρος των Ηνωμένων Πολιτειών»).

β) Δια το Βασίλειον της Ελλάδος, ο φόρος επί του εισοδήματος περιλαμβανομένου του αναλυτικού φόρου και του συνθετικού τοιούτου, ως και του φόρου επιτηδεύματος (εφεξής αναφερομένων εν τη παρούση συμβάσει ως «Ελληνικού φόρου»).

2) Η παρούσα Σύμβασις θα έχη επίσης εφαρμογήν επί οιασδήποτε άλλων φόρων χαρακτήρος ουσιαστικώς παρομοίου προς τους ανωτέρω επιβαλλομένων υπό εκατέρου των Συμβαλλομένων Κρατών μετά την ημερομηνίαν της υπογραφής της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον ΙΙ

1) Εν τη παρούση Συμβάσει, εκτός αν άλλως απαιτή η έννοια του κειμένου:

α) Ο όρος «Ηνωμένοι Πολιτείας» υποδηλοί τας Ηνωμένας Πολιτείας της Αμερικής, όταν δε χρησιμοποιείται υπό την γεωγραφικήν του έννοιαν υποδηλοί τας Πολιτείας, τα εδάφη της Αλάσκας και Χαβάϊ και το διαμέρισμα της Κολομβίας.

β) Ο όρος «Ελλάς» υποδηλοί τα εδάφη του Βασιλείου της Ελλάδος.

γ) Ο όρος «Εταιρεία Ηνωμένων Πολιτειών» υποδηλοί ανώνυμον εταιρείαν, συνεταιρισμόν (Association) ή ετέραν παρομοίας μορφής εταιρείαν συσταθείσαν ή οργανωθείσαν εν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις ή συμφώνως προς τους νόμους αυτών.

δ) Ο όρος «Ελληνική Εταιρεία» υποδηλοί νομικόν πρόσωπον συσταθέν κατά τους Ελληνικούς νόμους.

ε) Οι όροι «Εταιρεία ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «Εταιρεία του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» υποδηλούν εταιρείαν των Ηνωμένων Πολιτειών ή Ελληνικήν εταιρείαν ως απαιτεί η έννοια του κειμένου.

ς) Ο όρος «Επιχειρήσεις των Ηνωμένων Πολιτειών» υποδηλοί βιομηχανικήν ή εμπορικήν επιχείρησιν διεξαγομένην εν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις υπό πολίτου ή κατοίκου των Ηνωμένων Πολιτειών ή υπό εταιρείας των Ηνωμένων Πολιτειών.

η) Ο όρος «Ελληνική Επιχείρησις» υποδηλοί βιομηχανικήν ή εμπορικήν επιχείρησιν διεξαγομένην εν Ελλάδι υπό υπηκόου ή κατοίκου της Ελλάδος ή υπό ελληνικής εταιρείας.

θ) Οι όροι «Επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών» και «Επιχειρήσις του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» υποδηλούν Επιχείρησιν των Ηνωμένων Πολιτειών ή Ελληνικήν Επιχείρησιν ως απαιτεί η έννοια του κειμένου.

ι) Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» εφ' όσον χρησιμοποιείται δι' επιχείρησιν ενός των Συμβαλλομένων Κρατών υποδηλοί υποκατάστημα, εργοστάσιον ή άλλον ωρισμένον τόπον εργασιών ουχί όμως αντιπροσωπείαν, εκτός εάν ο περί ου αντιπρόσωπος έχη γενικήν εξουσιοδότησιν και συνήθως ενεργή δυνάμει ταύτης, όπως διαπραγματεύηται και συνάπτη συμβάσεις δια λογαριασμόν της τριαύτης επιχειρήσεως ή διατηρή απόθεμα εμπορευμάτων εκ του οποίου εκτελεί κανονικώς παραγγελίας δια λογαριασμόν της τριαύτης επιχειρήσεως. Επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα θεωρήται ως έχουσα μόνιμον εγκατάστασιν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει εκ μόνου του λόγου ότι διεξάγει εμπορικάς δΟΣΟΛΗΨΙΑΣ εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος μέσω καλή τη πίστει (Bona Fide) παραγγελιοδόχου, μεσίτου ή θεματοφύλακος, πάντων τούτων ενεργούντων εν τη συνήθει διεξαγωγή της εργασίας υπό την τριαύτην ιδιότητα αυτών. Το γεγονός ότι επιχειρήσις τις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηροί εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, ωρισμένον τόπον εργασιών αποκλειστικώς δια την αγοράν αγαθών ή εμπορευμάτων δεν θα καθιστά τον εν λόγω ωρισμένον τόπον εργασιών αυτόν καθ' εαυτόν μόνιμον εγκατάστασιν της τριαύτης επιχειρήσεως.

Όταν Εταιρεία τις του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έχη συγγενή εταιρείαν, ήτις είναι εταιρεία του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ή η εταιρεία αυτή διεξάγη εμπόριον ή εργασίας εν των ετέρω Κράτει, η τριαύτη συγγενής εταιρεία δεν θα θεωρήται εκ μόνου του γεγονότος τούτου ως αποτελούσα μόνιμον εγκατάστασιν της μητρός εταιρείας.

κ) Ο όρος «Αρμοδία αρχή» ή «Αρμόδιαι αρχαί» υποδηλοί εις την περίπτωσιν των Ηνωμένων Πολιτειών, τον Επίτροπον Εσωτερικών Εσόδων ή τον δεόντως εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν του. Εις την περίπτωσιν της Ελλάδος τον Γενικόν Διευθυντήν Αμέσων Φόρων ή τον δεόντως εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν τους.

2) Κατά την εφαρμογήν των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως παρ' εκατέρου των Συμβαλλομένων Κρατών, οιοσδήποτε όρος ο οποίος δεν καθορίζεται εν τη παρούση Συμβάσει θα έχη, εκτός αν η έννοια του κειμένου άλλως απαιτή, την έννοιαν η οποία δίδεται εις τον όρον τούτον υπό των νόμων του Συμβαλλομένου Κράτους των αφορώντων τους φόρους οι οποίοι αποτελούν αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον ΙΙΙ

1) Επιχειρήσεις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα υποβάληται εις φορολογίαν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει δια τα εμπορικά ή βιομηχανικά αυτής κέρδη, εκτός εάν ασκή εμπόριον ή διεξάγη εργασίας δια μονίμου εν τω εδάφει του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους εγκαταστάσεως. Εάν η επιχείρησις εργάζεται κατά τον εκτεθέντα τρόπον, το έτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να επιβάλη φόρον μόνον επί του παρά της επιχειρήσεως κτωμένου κέρδους του προκύπτοντος εκ πηγών ευρισκομένων εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει.

2) Εις ας περιπτώσεις επιχειρήσις τις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, ασκεί εμπόριον ή διεξάγει εργασίας εν των ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, θα θεωρούνται ως κέρδη της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως εκείνα εκ των βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών ταύτης, άτινα ενδεχομένως αύτη θα απεκόμιζεν εάν ήτο ανεξάρτητος επιχείρησις διεξάγουσα τας ιδίας ή παρομοίας εργασίας υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και άνευ ουδεμιάς εξαρτήσεως εκ της κυρίας επιχειρήσεως, της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν. Τα ούτω υπολογιζόμενα κέρδη, υποκειμένα εις τους νόμους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, θα θεωρώνται ως προκύπτοντα εκ πηγών ευρισκομένων εν τω ετέρω τούτω Συμβαλλομένω Κράτει.

3) Κατά τον καθορισμόν των βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών των προερχομένων εκ πηγών ευρισκομένων εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν θα θεωρήται ότι προκύπτει κέρδος εκ της απλής και μόνης αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων συντελουμένης εν τω εδάφει του δευτέρου Συμβαλλομένου Κράτους υπό της τοιαύτης επιχειρήσεως.

4) Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δύνανται δια συμφωνίας να θεσπίσουν κανόνας δια την κατανομήν βιομηχανικών ή εμπορικών κερδών.

Άρθρον ΙV

Εις ας περιπτώσεις επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών λόγω συμμετοχής της εις την διοίκησιν, διαχείρισιν ή τα κεφάλαια επιχειρήσεώς τινος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους θέτει ή επιβάλλει εις την επιχείρησιν ταύτην εν ταις εμπορικαίς ή οικονομικαίς των σχέσεσιν όρους διαφόρους εκείνων, οίτινες θα συνεφωνούντο μετ' ανεξαρτήτου τινός επιχειρήσεως, οιαδήποτε κέρδη άτινα ήθελον προκύψει υπέρ της μιας επιχειρήσεως, εάν δεν ετίθεντο οι όροι ούτοι, θα δύνανται να συμπεριληφθούν εις τα φορολογητέα κέρδη της επιχειρήσεως ταύτης.

Άρθρον V

1) Εισοδήματα κτώμενα υπό επιχειρήσεώς τινος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων ή αεροσκαφών νηολογημένων εν τω εν λόγω Κράτει ή εφωδιασμένων με τα

σχετικά έγγραφα υπό του Κράτους τούτου, θα απαλλάσσονται της φορολογίας υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους. Εισοδήματα κτώμενα υπό τοιαύτης επιχειρήσεως εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων ή αεροσκαφών μη ούτω νηολογημένων ή μη εφωδιασμένων με τα σχετικά έγγραφα υπό του εν λόγω Κράτους, θα υπόκεινται εις τας διατάξεις του άρθρου ΙΙΙ.

2) Η παρούσα Σύμβασις θεωρείται ως αναστέλλουσα κατά την διάρκειαν της ισχύος της τας διατάξεις της συμφωνίας της συντελεσθείσης δια της ανταλλαγής των από 29.2.1928, 26.4.1928, 2.4.1929 και 10.6.1929 διακοινώσεων μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ελλάδος των προβλεπουσών την απαλλαγήν από της διπλής φορολογίας των κερδών της εμπορικής ναυτιλίας.

Άρθρον VI

1) Τόκοι (εκ Κρατικών ομολόγων, χρεωγράφων, γραμματίων, ομολογιών ή εξ οιασδήποτε άλλης μορφής χρέους, προερχόμενοι εκ πηγών εντός των Ηνωμένων Πολιτειών και κτώμενοι υπό προσώπου διαμένοντος εν Ελλάδι ή ελληνικής εταιρείας μη ασχολουμένων με εμπόριον ή επιχειρήσεις εν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις δια μονίμου εν αυταίς εγκαταστάσεως, θα απαλλάσσονται του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Η τοιαύτη όμως απαλλαγή δεν δύναται να χωρήση ως προς τους τόκους τους καταβαλλομένους υπό εταιρείας των Ηνωμένων Πολιτειών εις ελληνικήν τοιαύτην, ελέγχουσαν αμέσως ή εμμέσως άνω των 50% του συνόλου των ψήφων της καταβαλλούσης τους τόκους εταιρείας.

2) Τόκοι (εκ κρατικών ομολόγων, χρεωγράφων, γραμματίων, ομολογιών ή εξ οιασδήποτε άλλης μορφής χρέους) προερχόμενοι εξ ελληνικών πηγών και κτώμενοι υπό προσώπου διαμένοντος εν Αμερική ή υπό αμερικανικής εταιρείας μη ασχολουμένης με εμπόριον ή επιχειρήσεις εν Ελλάδι δια μονίμου εν αυτή εγκαταστάσεως, θα απαλλάσσονται του Ελληνικού φόρου, αλλά μόνον καθ' ο ποσόν το επιτόκιον δεν είναι ανώτερον του 9% ετησίως. Η τοιαύτη όμως απαλλαγή δεν δύναται να χωρήση ως προς τους τόκους τους καταβαλλομένους υπό ελληνικής εταιρείας εις εταιρείαν των Ηνωμένων Πολιτειών ελέγχουσαν, αμέσως ή εμμέσως, άνω των 50% του συνόλου των ψήφων της καταβαλλούσης τους τόκους εταιρείας.

Άρθρον VII

Δικαιώματα καταβαλλόμενα δια την χρησιμοποίησιν πνευματικής ιδιοκτησίας, ευρεσιτεχνιών, σχεδίων μυστικών βιομηχανικών μεθόδων και τύπων, εμπορικών και βιομηχανικών σημάτων ή άλλης αναλόγου ιδιοκτησίας, ως επίσης δικαιώματα (συμπεριλαμβανομένων των ενοικίων) (εξαιρείται των εκ κινηματογραφικών ταινιών τοιούτων) δια την χρησιμοποίησιν βιομηχανικού, εμπορικού και επιστημονικού εξοπλισμού, προερχόμενα εκ πηγών ευρισκομένων εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και κτώμενα υπό κατοίκου ή εταιρείας του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους μη ασχολουμένων με εμπόριον ή εργασίας εν τω πρώτω Κράτει δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, θα απαλλάσσονται του φόρου του επιβαλλομένου υπό του πρώτου τούτου Κράτους.

Άρθρον VIII

Κάτοικος ή εταιρεία ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, κτώμενοι εκ πηγών κειμένων εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δικαιώματα εκ της λειτουργίας μεταλλείων, λατομείων ή άλλων φυσικών πόρων, ή ενοίκια εξ ακινήτων, δύναται να εκλέξη δι' οιονδήποτε έτος καθ' ο ταύτα υπόκεινται εις φορολογίαν όπως υποβληθή εις τον φόρον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους βάσει του καθαρού εισοδήματος, ως τούτο καθορίζεται, συμφώνως προς τους Νόμους του ετέρου Συμβαλλομένου

Κράτους, ως αν ο τοιούτος κάτοικος ή εταιρεία διεξήγον εμπόριον ή εργασίας εντός του τοιούτου ετέρου Κράτους δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως κατά το έτος καθ' ο ταύτα φορολογούνται.

Άρθρον ΙΧ

Μερίσματα και τόκοι πληρωνόμενοι υπό ελληνικής εταιρείας, θα απαλλάσσονται του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών, εκτός αν ο δικαιούχος είναι πολίτης, κάτοικος ή εταιρεία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Άρθρον Χ

1) Ο κατοικών εν Ελλάδι θα απαλλάσσεται του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών επί αποζημιώσεως (αμοιβής) δι εργασίαν ή προσωπικάς υπηρεσίας (περιλαμβανομένης της εξασκήσεως ελευθερίων και καλλιτεχνικών επαγγελμάτων) εάν ευρίσκηται προσωρινώς εν ταις Ηνωμέναις Πολιτείαις δια χρονικόν διάστημα ή διαστήματα μη υπερβαίνοντα συνολικώς τας 183 ημέρας κατά το φορολογητέον έτος και εφ' όσον συντρέχει εις των ακολούθων όρων:

α) Η αποζημιώσις του λαμβάνεται δι' εργασίαν ή προσωπικάς υπηρεσίας παρασχεθείσας υπ' αυτού ως υπαλλήλου, ή δυνάμει συμβολαίου με κάτοικον ή εταιρείαν ή άλλην οργάνωσιν εν Ελλάδι ή

β) η ληφθείσα υπ' αυτού αποζημιώσις δι' εργασίαν ή προσωπικάς υπηρεσίας δεν υπερβαίνει τας 10.000 δολλάρια.

2) Αι διατάξεις της παραγράφου (1) του παρόντος άρθρου, θα εφαρμόζονται με τας αναγκαίας αλλαγάς (MUTATIS MUTANDIS) επί κατοίκων των Ηνωμένων Πολιτειών εν σχέσει με αποζημιώσιν δια την τοιαύτην εργασίαν ή προσωπικάς υπηρεσίας παρασχεθείσας εν Ελλάδι.

3) Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θα έχωσιν εφαρμογήν επί του εν τω άρθρω ΧΙ αναφερομένου εισοδήματος.

Άρθρον ΧΙ

1) Ημερομίσθια, μισθοί και παρεμφερείς αποζημιώσεις ως και συντάξεις καταβαλλόμεναι υπό ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή υπό των υποδιαιρέσεων των εις άτομόν τι δι' υπηρεσίας παρασχεθείσας εις το Κράτος τούτο ή τας υποδιαιρέσεις του, θα απαλλάσσονται από της φορολογίας υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους.

2) Ιδιωτικάί συντάξεις και ισόβιοι παροχαί προερχόμεναι εκ του εδάφους ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και κτώμεναι παρά προσώπου διαμένοντος εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, θ' απαλλάσσονται από της φορολογίας υπό του πρώτου(3) Συμβαλλομένου Κράτους.

3) Ο όρος «συντάξεις», ως χρησιμοποιείται εν τω άρθρω τούτω υποδηλοί περιοδικάς πληρωμάς γενομένας δια παρασχεθείσας υπηρεσίας ή υπό μορφήν αποζημιώσεως δια σωματικής βλάβας.

4) Ο όρος «ισόβιοι παροχαί», ως χρησιμοποιείται εν τω άρθρω τούτω υποδηλοί ωρισμένον ποσόν πληρωτέον περιοδικώς καθ' ωρισμένα χρονικά διαστήματα εφ' όρου ζωής ή δι' ωρισμένον αριθμόν ετών, συνεπεία αναληφθείσης υποχρεώσεως περί πραγματοποιήσεως των καταβολών τούτων έναντι επαρκούς και πλήρους χρηματικού ανταλλάγματος ή ανταλλάγματος δεκτικού αποτιμήσεως εις χρήμα.

Άρθρον ΧΙΙ

Καθηγητής ή διδάσκαλος κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διαμένων προσωρινώς εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει προς τον σκοπόν όπως διδάξη επί χρονικόν διάστημα τριών κατ' ανώτατον όριον ετών εις Πανεπιστήμιον, Κολλέγιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα λειτουργούν εις

έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος θέλει απαλλάσσηται της φορολογίας υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δια το εισπραττόμενον παρ' αυτού ποσόν αποζημιώσεως εις αντάλλαγμα της διδασκαλίας του κατά το εν λόγω χρονικόν διάστημα.

Άρθρον XIII

Σπουδασταί ή μαθητευόμενοι εις τέχνην ή επάγγελμα, κάτοικοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διαμένοντες προσωρινώς εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος αποκλειστικώς χάριν σπουδών ή προς απόκτησιν επαγγελματικής πείρας δεν θα υπόκεινται εις φορολογίαν υπό του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δια τα παρ' αυτών λαμβανόμενα χρηματικά εμβάσματα εκ πηγών εκτός του τοιούτου Κράτους προς συντήρησίν των ή δια τας σπουδάς αυτών.

Άρθρον XIV

1) Παρά πάσα τυχόν αντίθετον διάταξιν της παρούσης συμβάσεως έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών εν τω καθορισμώ των φόρων, εις ους νοούνται περιλαμβανόμενοι πάντες οι συμπληρωματικοί και πρόσθετοι φόροι, των πολιτών, υπηκόων, κατοίκων ή εταιρειών αυτών, δύναται να περιλάβη εις το φορολογητέον ποσόν εισοδήματος απάσας τας κατηγορίας προσόδου τας φορολογουμένας επί τη βάσει της σχετικής νομοθεσίας αυτού, ως εάν η παρούσα σύμβασις δεν είχε τεθή εν ισχύϊ.

2) Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου (Section) 131 του Κώδικος Εσωτερικών Εσόδων των Ηνωμένων Πολιτειών, ο ελληνικός φόρος θα εκπίπτεται εκ του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών.

3) Η Ελλάς θα εκπίπτη εκ του ελληνικού φόρου το ποσόν του φόρου των Ηνωμένων Πολιτειών, του επιβληθέντος επί εισοδημάτων εκ πηγών εντός των Ηνωμένων Πολιτειών κατά ποσόν όμως μη υπερβαίνον το ποσόν του ελληνικού φόρου του επιβαλλομένου επί του εισοδήματος τούτου.

Άρθρον XV

1) Αι αρχαί έκαστου Συμβαλλομένου Κράτους, δύναται, κατά τα ισχύοντα εις το εν λόγω Κράτος, να θεσπίζουν τους αναγκαίους κανονισμούς δια την εφαρμογήν των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

2) Όσον αφορά τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως τας αφορώσας την ανταλλαγήν πληροφοριών και παροχήν αμοιβαίας βοήθειας δια την είσπραξιν των φόρων, τα Συμβαλλόμενα Κράτη δύναται, κατά τας συνηθείας έκαστου τούτων, να θεσπίσουν κανόνας αφορώντας εις ζητήματα διαδικασίας, τους τύπους των αιτήσεων και των επ' αυτών απαντήσεων, την μετατροπήν νομισμάτων, την διάθεσιν εισπραχθέντων ποσών φόρων, τα κατώτατα όρια φόρων άτινα θα τυγχάνουν εισπρακτέα ως και παν συναφές ζήτημα.

Άρθρον XVI

1) Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν δύναται να ερμηνευθώσιν ως περιορίζουσαι καθ' οιονδήποτε τρόπον οιανδήποτε απαλλαγήν, μείωσιν, έκπτωσιν ή άλλην παραχώρησιν επιτρεπομένην υπό των νόμων ενός των Συμβαλλομένων Κρατών κατά τον καθορισμόν των φόρων των επιβαλλομένων υπό του Κράτους τούτου.

2) Εις ας περιπτώσεις ήθελε προκύψει δυσχέρεια ή αμφιβολία ως προς την ερμηνείαν ή την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως, αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα αναλάβουν να διακανονίσουν το ζήτημα δια κοινής συμφωνίας.

3) Οι πολίται ή υπήκοοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα υπόκεινται, καθ' ον χρόνον διαμένουν εν τη ετέρα Συμβαλλομένη Χώρα εις άλλους ή βαρυτέρους φόρους από τους επιβαλλομένους εις τους πολίτας ή υπηκόους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους τους κατοικούντας εν τω εδάφει του. Ο όρος «πολίτης» ή «υπήκοος», ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω περιλαμβάνει πάντα τα νομικά πρόσωπα, εταιρείας προσώπων και συνεταιρισμούς (Associations) συνεστημένους ή λειτουργούντας κατά τους ισχύοντας νόμους των αντιστοίχων Συμβαλλομένων Κρατών. Εν τω παρόντι άρθρω δια του όρου «φόρος» νοούνται αι πάσης φύσεως και είδους φόροι είτε ούτοι τυγχάνουν εθνικοί, ομοσπονδιακοί, πολιτειακοί, επαρχιακοί ή δημοτικοί.

Άρθρον XVII

Εις ας περιπτώσεις η ενέργεια των φορολογικών αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών έσχε ή θα έχη ως συνέπειαν την διπλήν φορολογίαν, κατά παράβασιν των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως, ο φορολογούμενος δικαιούται να προβάλη απαιτήσιν εις το Κράτος ούτινος τυγχάνει πολίτης ή υπήκοος, εάν δε δεν είναι πολίτης ή υπήκοος ενός εκ των δύο Κρατών, εις το Κράτος ένθα διαμένει ή, εάν ο φορολογούμενος είναι εταιρεία, εις το Κράτος ένθα ιδρύθη ή οργανώθη. Εάν η απαιτήσις γίνη αποδεκτή, η αρμοδία αρχή τοιούτου Κράτους οφείλει να συνεννοηθή μετά της αρμοδίας αρχής του άλλου Κράτους προς τον σκοπόν της δικαίας αποφυγής της διπλής φορολογίας.

Άρθρον XVIII

Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσουν πληροφορίας (ας αύται διαθέτουσι), αι οποίαι είναι αναγκαίαι δια την εκτέλεσιν των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως ή δια την πρόληψιν δόλου ή προς εφαρμογήν νομοθετημάτων διατάξεων εναντίον καταστρατηγήσεων εν σχέσει προς τους φόρους οίτινες αποτελούν αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως. Οιαδήποτε ούτω ανταλλασσομένη πληροφορία θέλει θεωρηθή απόρρητος και δεν θέλει αποκαλυφθή εις οιονδήποτε πρόσωπον, πλην των ενδιαφερομένων δια την βεβαίωσιν και είσπραξιν των φόρων των αποτελούντων αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως. Ουδεμία ανταλλαγή πληροφοριών θέλει λάβη χώραν δυναμένη να αποκαλύψη τεχνικόν απόρρητον ή μέθοδον σχετικήν με το εμπόριον, βιομηχανίαν, εργασίαν ή επάγγελμα.

Άρθρο XIX⁽⁴⁾

1) Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να παράσχουν αμοιβαίως βοήθειαν και υποστήριξιν εν τη είσπράξει των φόρων, των αποτελούντων αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως μετά των τόκων, εξόδων, και των επί τούτων προσαυξήσεων και προστίμων, μη ποινικού χαρακτήρος.

2) Εις περίπτωσιν αιτήσεως δια την είσπραξιν φόρων, φορολογικαί αξιώσεις εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών, ων εγένετο οριστικός καθορισμός, δύνανται να γίνουν αποδεκταί προς επιβολήν υπό του ετέρου των Συμβαλλομένων Κρατών και να είσπραχθώσιν εν τω Κράτει τούτω ως αν οι τοιούτοι φόροι ήσαν φόροι τελικώς επιβληθέντες οφειλόμενοι και καταβλητέοι εις το Κράτος τούτο. Δεν δύναται να αξιωθή από το Κράτος εις ο απευθύνεται η τοιαύτη αίτησις όπως επιβάλη εκτελεστικά μέτρα μη προβλεπόμενα υπό του νόμου του αιτούντος Κράτους.

3) Πάσα αίτησις δέον να συνοδεύηται υπό εγγράφων αποδεικνυόντων τον οριστικόν καθορισμόν των φόρων συμφώνως προς τους νόμους του αιτούντος Κράτους.

4) Η προβλεπομένη εν τω άρθρω τούτω βοήθεια δεν θα παρέχεται δια τους πολίτας, υπηκόους ή εταιρείας ή άλλα νομικά πρόσωπα του Κράτους, προς ο απευθύνεται η αίτησις, ει μή μόνον εφ' όσον τούτο απαιτείται όπως εξασφαλισθή ότι πρόσωπα μη δικαιούμενα των τοιούτων ευεργετημάτων δεν θα

τύχουν της απαλλαγής ή του μειωμένου φορολογικού συντελεστού του προβλεπομένου υπό της Συμβάσεως δια τους εν λόγω πολίτας, υπηκόους, εταιρείας ή άλλα νομικά πρόσωπα.

Άρθρον XX

1) Εν ουδεμιά περιπτώσει αι διατάξεις των άρθρων XVIII και XIX δύνανται να ερμηνευθούν ως επιβάλλουσαι επί εκατέρου των Συμβαλλομένων Κρατών την υποχρέωσιν:

α) προς εφαρμογήν διοικητικών μέτρων μη συμφώνων προς τους κανονισμούς και τας συνηθείας του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή,

β) προς παροχήν πληροφοριών ων η λήψις είναι ανέφικτος κατά τας διατάξεις της ίδιας αυτού νομοθεσίας ή της τοιαύτης του υποβάλλοντος την αίτησιν Κράτους.

2) Το Κράτος εις ο απευθύνεται η αίτησις δια την παροχήν πληροφοριών ή βοήθειας, θέλει συμμορφωθή όσον το δυνατόν ταχύτερον προς την απευθυνομένην προς τούτο παράκλησιν. Εν τούτοις, το Κράτος τούτο δύναται να αρνηθή να συμμορφωθή προς την παράκλησιν δια λόγους δημοσίας πολιτικής ή αν η συμμόρφωσις θα συνεπήγετο αποκάλυψιν τεχνικού μυστικού ή μεθόδου σχετικής με το εμπόριον, βιομηχανίαν, εργασίαν ή επάγγελμα. Εν τη περιπτώσει ταύτη, θα πληροφορήση περι τούτου όσον το δυνατόν ταχύτερον, το υποβάλλον την αίτησιν Κράτος.

Άρθρον XXI

1) Η παρούσα Σύμβασις κυρωθήσεται και τα έγγραφα κυρώσεως θέλουσιν ανταλλαγή εν Αθήναις όσον το δυνατόν ταχύτερον.

2) Η παρούσα Σύμβασις θα ισχύση από της πρώτης Ιανουαρίου του έτους, κατά το οποίον θέλει λάβει χώραν η ανταλλαγή των εγγράφων κυρώσεως, θα εξακολουθήση δε ισχύουσα δια χρονικήν περίοδον 5 ετών αρχομένην από της ημερομηνίας ταύτης και επ' αόριστον μετά την λήξιν της περιόδου ταύτης, αλλά θα δύναται να τερματισθή παρ' εκατέρου των Συμβαλλομένων Κρατών μετά το τέλος της πενταετούς περιόδου ή καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά ταύτην υπό τον όρον όπως δοθή σχετική περί τούτου προειδοποίησις προ εξ τουλάχιστον μηνών του τερματισμού ισχύοντος από της πρώτης Ιανουαρίου του επομένου της εκπνοής της εξαμήνου περιόδου.

Εγένετο εν Αθήναις εις διπλούν εις την Ελληνικήν και Αγγλικήν, αμφοτέρων των κειμένων όντων εξ ίσου αυθεντικών σήμεραν την 20ήν ημέραν του μηνός Φεβρουαρίου του έτους 1950.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Εν σχέσει προς την σύμβασιν μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής περί αποφυγής διπλής φορολογίας και παρεμποδίσεως της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος, υπογραφείσαν εν Αθήναις τη 20 Φεβρουαρίου 1950, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι η Α.Ε. ο κ. Στέφανος Στεφανόπουλος, Υπουργός επί των Εξωτερικών της Ελλάδος και η Α.Ε. ο κ. John E. Reuifoy, Πρεσβευτής των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής εν Ελλάδι, αρμοδίως εξουσιοδοτημένοι παρά των αντιστοίχων Κυβερνήσεων, συνελθόντες επί τω αυτώ και λαβόντες υπ' όψιν ψήφισμα εγκριθέν υπό της Γερουσίας των Ηνωμένων Πολιτειών εν σχέσει προς την παροχήν αμοιβαίας βοήθειας εν τη εισπράξει των φόρων, συνεφώνησαν ως ακολούθως:

«Εξυπονοείται ότι η εφαρμογή του άρθρου XIX της συμβάσεως θα περιορίζεται εις την παροχήν εξουσιοδοτήσεως εις έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών όπως εισπράττη εκ των επιβαλλομένων υπό του εταίρου των Συμβαλλομένων Κρατών φόρων μόνον εκείνους, οίτινες θα παρέχουν την εξασφάλισιν

ότι της παρεχομένης υπό του Κράτους τούτου βάσει της παρούσης Συμβάσεως απαλλαγής ή μειώσεως φορολογικών συντελεστών δεν θέλουσιν επωφεληθή πρόσωπα μη δικαιούμενα τοιούτων ευεργετημάτων».

Το πρωτόκολλον τούτο θεωρείται ως αναπόσπαστον μέρος της συμβάσεως ως αυτή υπεγράφη εν Αθήναις την 20ην Φεβρουαρίου 1950 και θέλει ισχύσει από της ημερομηνίας καθ' ην η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής ήθελε ειδοποιηθή επισήμως περί της επικυρώσεως του παρόντος πρωτοκόλλου υπό της Βουλής του Βασιλείου της Ελλάδος.

Εφ' ω συνετάγη το παρόν πρωτόκολλον υπογραφέν υπό των αντιστοίχων Πληρεξουσίων ως έπεται.

Εγένετο εν Αθήναις εις διπλόν εις την Ελληνικήν και Αγγλικήν γλώσσαν, αμφοτέρων των κειμένων έχόντων την αυτήν ισχύν, σήμερον την 20ήν του μηνός Απριλίου 1953(5).

Δια την Κυβέρνησιν του Βασιλείου
της Ελλάδος

Δια την Κυβέρνησιν των Ηνωμένων Πολιτειών
της Αμερικής

(1) Ανακοίνωσις «περί ανταλλαγής οργάνων επικυρώσεως συμβάσεως μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής» (Φ.Ε.Κ. 357/30-12-1953, τ.Α'):

Το Υπουργείον των Εξωτερικών ανακοινού ότι μεταξύ του Υπουργού των Εξωτερικών και του εν Αθήναις Πρεσβευτού των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής έλαβε χώραν σήμερα εν τω Υπουργείω η ανταλλαγή των οργάνων επικυρώσεως της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής συμβάσεως, περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος, της υπογραφείσης εν Αθήναις την 20ην Φεβρουαρίου 1950 και του από 20ης Απριλίου 1953 συνημμένου εις αυτήν πρωτοκόλλου.

(2) Ετέθη το ορθόν κείμενον. Βλ. διορθώσεις ημερησίων εις Φ.Ε.Κ. 333/16-11-1953, τ.Α'.

(3) Ν.Δ. 4383/1964 «περί κυρώσεως συμφωνίας μεταξύ Ελλάδος και ΗΠΑ περί διορθώσεως μεταφραστικού λάθους εν τη μεταξύ των ιδίων συμβάσει, περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής, εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος» (Φ.Ε.Κ. 189/2-11-1964, τ.Α'):

Άρθρον Μόνον

Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου αι ως κάτωθι έχουσα ρηματικά διακοινώσεις της εν Ουασιγκτόνι Ελληνικής Βασιλικής Πρεσβείας υπ' αριθ. 4255/G/10 από 29 Νοεμβρίου 1961 και του Υπουργείου Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής από 19 Δεκεμβρίου 1961, ανταλλαγείσαι μεταξύ αυτών, αναφορικώς προς την διόρθωσιν του μεταφραστικού λάθους εν τη μεταξύ των ιδίων συμβάσει περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φορολογικής διαφυγής, εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος, της κυρωθείσης δια του Ν.Δ. 2548/1953.

Η διάταξις της παραγράφου 2 του άρθρου XI της ως άνω συμβάσεως, ως αύτη διαμορφούται υπό του παρόντος, εφαρμόζεται επί εισοδημάτων κτωμένων από 1 Ιανουαρίου 1964 και εφεξής.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ
ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 4255/G/10

Ο Πρέσβυς της Ελλάδος παρουσιάζει τας προσηρήσεις του προς την Α.Ε. τον Υπουργόν Εξωτερικών και έχει την τιμήν να αναφερθή εις την σύμβασιν και το Πρωτόκολλον μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής περί διπλής φορολογίας και φορολογικής διαφυγής εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος ήτις υπεγράφη εν Αθήναις την 20ην Φεβρουαρίου 1950, και ετέθη ισχύι δια της ανταλλαγής των οργάνων επικυρώσεως την 30ην Δεκεμβρίου 1953.

Κατόπιν οδηγιών του Β. Υπουργείου Εξωτερικών, ο Πρέσβυς της Ελλάδος έχει την τιμήν να επισύρη την προσοχήν επί του γεγονότος ότι εν μεταφραστικόν σφάλμα διεπιστώθη εις το ελληνικόν κείμενον της προμνησθείσης συμβάσεως το οποίον δημιουργεί ασυμφωνίαν μεταξύ του ελληνικού και του αγγλικού κειμένου.

Δηλαδή, ενώ το αγγλικόν κείμενον της παραγράφου (2) του άρθρου XI έχει:

«Ιδιωτικά συντάξεις και ισόβιοι παροχαί προερχόμεναι εκ του εδάφους ενός των Συμβαλλομένων Κρατών θα απαλλάσσωνται από της φορολογίας υπό του πρώτου Συμβαλλομένου Κράτους», το ελληνικόν κείμενον της ίδιας παραγράφου έχει:

«Ιδιωτικά συντάξεις και ισόβιοι παροχαί προερχόμεναι εκ του εδάφους ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και κτώμεναι παρά προσώπου διαμένοντος εις το έτερον των Συμβαλλομένων Κρατών θα απαλλάσσωνται από της φορολογίας υπό του έτερου Συμβαλλομένου Κράτους».

Θα παρατηρηθή ότι το σφάλμα ενεφιλοχώρησεν εις την μετάφρασιν της λέξεως «former», ήτις απεδόθη εις την ελληνικήν δια της λέξεως «έτερου» ήτις σημαίνει «the other» ενώ θα έδει να αποδοθή εις την ορθήν αυτής μορφήν δια της λέξεως «πρώτου», ήτις αποδίδει σαφώς εις την ελληνικήν την έννοιαν της λέξεως «former».

Εν όψει του γεγονότος ότι υπό την παρούσαν αυτού μορφήν το ελληνικόν κείμενον της εν λόγω παραγράφου δεν έχει νόημα, θα ήτο ευκαίον να υπάρξη έγγραφος απόδειξις περί της συμφωνίας των δύο Κυβερνήσεων όπως η λέξις «ετέρου» αντικατασταθή δια της ορθής λέξεως «πρώτου» εν τη πέμπτη σειρά της παραγράφου (2) του άρθρου XI της συμβάσεως.

Η Β. Ελληνική Κυβέρνησις θα θεωρήσῃ την παρούσαν διακοίνωσιν, ομού μετά μιάς επιβεβαιωτικής διακοινώσεως της Κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειών, ως επαρκή απόδειξιν της συμφωνίας των δύο Κυβερνήσεων εν σχέσει προς την εν λόγω διόρθωσιν.

Ο Πρέσβυς της Ελλάδος δράττεται της ευκαιρίας ταύτης ἵνα ανανεώσῃ προς τον επί των Εξωτερικῶν Υπουργόν τας διαβεβαιώσεις της εξόχου υπολήψεώς του.

29/11/61

Ο Υπουργός των Εξωτερικῶν παρουσιάζει τας προσήσεις του προς την Α.Ε. τον Πρέσβυν της Ελλάδος και έχει την τιμήν να γνωρίσῃ λήψιν της διακοινώσεως του Πρέσβεως υπ' αριθ. 4255/G/10 από 29 Νοεμβρίου 1961 της αναφερομένης εις εν μεταφραστικόν λάθος εν τω ελληνικῷ κειμένῳ του άρθρου XI (2) της μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειῶν της Αμερικής και του Βασιλείου της Ελλάδος συμβάσεως περί διπλῆς φορολογίας και φορολογικῆς διαφυγῆς εν σχέσει προς τον φόρον εισοδήματος, υπογραφείσης εν Αθήναις της 20 Φεβρουαρίου 1950, και τεθείσης εν ισχύι δια της ανταλλαγῆς των οργάνων επικυρώσεως την 30ην Δεκεμβρίου 1953.

Αναφορικῶς με το αγγλικόν κείμενον της διατάξεως εν άρθρῳ XI (2) καθ' ἣν ωρισμέναι ιδιωτικαί συντάξεις και ισόβιοι παροχαί θα απαλλάσσωνται της φορολογίας υπό του πρώτου των «Συμβαλλομένων Κρατῶν» δηλούται ὅτι το αντίστοιχον ελληνικόν κείμενον χρησιμοποιεῖ εσφαλμένως ελληνικὴν λέξιν σημαίνουσαν «του ετέρου» ἀντί του «πρώτου». Η ελληνική λέξις ἣτις αποδίδει σαφῶς την ἔννοιαν της λέξεως «former» παρατίθεται εν τη προμνησθείσῃ διακοινώσῃ.

Η Κυβέρνησις των Ηνωμένων Πολιτειῶν της Αμερικής συμφωνεῖ ὅπως ἡ ελληνική λέξις ἡ υποδεικνυομένη εν τη διακοινώσῃ του Πρέσβεως ὡς ἡ ορθή μετάφρασις της αγγλικῆς λέξεως «former», ὡς αναγράφεται εν τη φράσει «shall be exempt from taxation by the former contracting state» του άρθρου XI (2) της προμνησθείσης συμβάσεως, δέον να θεωρηθῇ ὡς τιθεμένη εις αντικατάστασιν της εσφαλμένης ελληνικῆς λέξεως ὡς αὕτη αναγράφεται εν τη συμβάσει.

Η διακοίνωσις του Πρέσβεως και ἡ παρούσα ἀπάντησις θεωροῦνται υπό της Κυβερνήσεως των Ηνωμένων Πολιτειῶν της Αμερικής ὡς επαρκῆς ἀπόδειξις περί της συμφωνίας των δύο Κυβερνήσεων ὅσον ἀφορᾷ την εν λόγω διόρθωσιν.

Υπουργεῖον Εξωτερικῶν

Ουάσιγκτων, 19 Δεκεμβρίου 1961

Ανακοίνωσις «περί διορθώσεως μεταφραστικῶν λαθῶν της μεταξύ του Ελληνικοῦ Βασιλείου και των Ηνωμένων Πολιτειῶν της Αμερικής συμβάσεως περί ἀποφυγῆς της διπλῆς φορολογίας και ἀποτροπῆς της φορολογικῆς διαφυγῆς (Φ.Ε.Κ. 51/31-3-1965, τ.Α'):

Το Β. Υπουργεῖον Εξωτερικῶν ανακοινοῖ κατωτέρω το κείμενον, εις τε την ελληνικὴν και αγγλικὴν, των ρηματικῶν διακινώσεων αἰτινες ἀνηλλάγησαν υπό της εν Ουάσιγκτῶν Ελληνικῆς Βασιλικῆς Πρεσβείας υπ' αριθ. 4255/G/10 ἀπὸ 29.11.1961 και του Υπουργεῖου Εξωτερικῶν των Ηνωμένων Πολιτειῶν της Αμερικής ἀπὸ 19.12.1961, σχετικῶς προς την διόρθωσιν του μεταφραστικοῦ λάθους εν τη, μεταξύ των ιδίων, συμβάσει περί ἀποφυγῆς της διπλῆς φορολογίας και ἀποτροπῆς της φορολογικῆς διαφυγῆς, εν σχέσει προς τους φόρους ἐπὶ του εισοδήματος.

Σημειωτέον ὅτι αἱ περί ὧν πρόκειται ρηματικαί διακοινώσεις ἐτέθησαν ἤδη εν ισχύι δια του Νομοθετικοῦ διατάγματος 4383, δημοσιευθέντος εις το φύλλον 189, τεύχος Πρώτον, της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως ἀπὸ 2.11.1964.

(4) Βλ. και Πρωτόκολλον, παρατιθέμενον εν συνεχείᾳ της παρούσης Συμβάσεως.

CONVENTION

between the Kingdom of Greece and the United States of America
for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion
with respect to taxes on income.

The Government of the Kingdom of Greece and the Government of the United States of America, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have appointed for that purpose as their Plenipotentiaries:

The Government of the Kingdom of Greece: His Excellency Panayotis Pipinelis, Minister of Foreign Affairs,
and

The Government of the United States of America: The Honorable Henry F. Grady, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the United States of America to Greece, who having exhibited their respective full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

Article I

(1) The taxes which are the subject of the present Convention are:

a) In the case of the United States of America: the Federal income tax, including surtaxes (hereinafter referred to as United States tax).

b) In the case of the Kingdom of Greece: the income tax, including the schedular or analytical tax, the complementary tax and the professional or business tax (hereinafter referred to as Greek tax).

(2) The present Convention shall also apply to any other taxes of a substantially similar character imposed by either Contracting State subsequently to the date of signature of the present Convention.

Article II

(1) In the present Convention, unless the context otherwise requires:

a) The term "United States" means the United States of America and when used in a geographical sense means the States, the Territories of Alaska and Hawaii, and the District of Columbia.

b) The term "Greece" means the territories of the Kingdom of Greece.

c) The term "United States Corporation" means a corporation, association or other like entity created or organized in or under the laws of the United States.

d) The term "Greek Corporation" means a legal entity established under the laws of Greece.

e) The terms "corporation of one Contracting State" and "corporation of the other Contracting State" mean a United States corporation or a Greek corporation, as the context requires.

f) The term "United States enterprise" means an industrial or commercial enterprise or undertaking carried on in the United States by a citizen or resident of the United States or by a United States corporation.

g) The term "Greek enterprise" means an industrial or commercial enterprise or undertaking carried on in Greece by a subject or resident of Greece or by a Greek corporation.

h) The terms "enterprise of one of the Contracting States" and "enterprise of the other Contracting State" mean a United States enterprise or a Greek enterprise, as the context requires.

i) The term "permanent establishment", when used with respect to an enterprise of one of the Contracting States, means a branch, factory or other fixed place of business, but does not include an agency unless that agent has, and habitually exercises, a general authority to negotiate and conclude contracts on behalf of such enterprise or has a stock of merchandise from which he regularly fills orders on behalf of such enterprise. An enterprise of one of the Contracting States shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business dealings in such other Contracting State through a bona fide commission agent, broker or custodian acting in the ordinary course of his business as such. The fact that an enterprise of one of the Contracting States maintains in the other Contracting State a fixed place of business exclusively for the purchase of goods or merchandise shall not of itself constitute such fixed place of business a permanent establishment of such enterprise. When a corporation of one Contracting State has a subsidiary corporation which is a corporation of the other Contracting State or which is engaged in trade or business in such other Contracting State, such subsidiary corporation shall not, merely because of that fact, be deemed to be a permanent establishment of its parent corporation.

j) The term "competent authority" or "competent authorities" means, in the case of the United States, the Commissioner of Internal Revenue or his duly authorized representative; in the case of Greece, the General Director of Direct Taxes, or his duly authorized representative.

(2) In the application of the provisions of the present Convention by either of the Contracting States, any term which is not defined in the present Convention shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which that term has under the laws of such Contracting State relating to the taxes which are the subject of the present Convention.

Article III

(1) An enterprise of one of the Contracting States shall not be subject to taxation by the other Contracting State in respect of its industrial or commercial profits unless it is engaged in trade or business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If it is so engaged the other Contracting State may impose the tax only upon the income of such enterprise from sources within such other State.

(2) Where an enterprise of one of the Contracting States is engaged in trade or business in the other Contracting State through a permanent establishment the industrial or commercial profits which it might be expected to derive if it were an independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing at arm's length with the enterprise of which it is a permanent establishment, and the profits so attributed shall, subject to the law of such other Contracting State, be deemed to be income from sources within such other Contracting State.

(3) In determining the industrial or commercial profits from sources within one of the Contracting States of an enterprise of the other Contracting State, no profits shall be deemed to arise from the mere purchase of goods or merchandise within the former Contracting State by such enterprise.

(4) The competent authorities of the Contracting States may lay down rules by agreement for the apportionment of industrial or commercial profits.

Article IV

Where an enterprise of one of the Contracting States, by reason of its participation in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, makes with or imposes on the latter enterprise, in their commercial or financial relations, conditions different from those which would be made with an independent enterprise, any profits which would, but for these conditions, have accrued to one of the enterprises, may be included in the taxable profits of that enterprise.

Article V

(1) Income which an enterprise of one of the Contracting States derives from the operation of ships or aircraft registered or documented in that State shall be exempt from tax by the other Contracting State. Income derived by such an enterprise from the operation of ships or aircraft not so registered or documented shall be subject to the provisions of Article III.

(2) The present Convention shall be deemed to suspend, for the duration of the Convention as between the Contracting States, the provisions of the arrangement effected by exchange of notes between the United States and Greece, dated February 29, 1928, April 26, 1928, April 2, 1929, and June 10, 1929, providing for relief from double income taxation on shipping profits.

Article VI

(1) Interest (on bonds, securities, notes, debentures, or on any other form of indebtedness) received from sources within the United States by a resident or corporation of Greece not engaged in trade or business in the United States through a permanent establishment therein, shall be exempt from United States tax; but such exemption shall not apply to such interest paid by a United States corporation to a Greek corporation controlling, directly or indirectly, more than 50 percent of the entire voting power in the paying corporation.

(2) Interest (on bonds, securities, notes, debentures, or any other form of indebtedness) received from sources within Greece by a resident or corporation of the United States not engaged in trade or business in Greece through a permanent establishment therein, shall be exempt from Greek tax but only to the extent that such interest does not exceed 9 percent per annum; but such exemption shall not apply to such interest paid by a Greek corporation to a United States corporation controlling, directly or indirectly, more than 50 percent of the entire voting power in the paying corporation.

Article VII

Royalties for the right to use copyrights, patents, designs, secret processes and formulae, trade marks and other analogous property, and royalties (including rentals), (other than those in respect of motion picture films) for the use of industrial, commercial or scientific equipment, derived from sources within

one of the Contracting States by a resident or corporation of the other Contracting State not engaged in trade or business in the former State through a permanent establishment therein, shall be exempt from tax by the former State.

Article VIII

A resident or corporation of one of the Contracting States, deriving from sources within the other Contracting State royalties in respect of the operation of mines, quarries, or other natural resources, or rentals from real property, may elect for any taxable year to be subject to the tax of such other Contracting State on the basis of net income as determined under the laws of such other Contracting State during such taxable year.

Article IX

Dividends and interest paid by a Greek corporation shall be exempt from United States tax except where the recipient is a citizen, resident or corporation of the United States.

Article X

(1) A resident of Greece shall be exempt from United States tax upon compensation for labor or personal services (including the practice of the liberal and artistic professions) if he is temporarily present in the United States for a period or periods not exceeding a total of 183 days during the taxable year and either of the following conditions is met:

- a) his compensation is received for labor or personal services performed as an employee, or under contract with, a resident, or corporation or other entity of Greece, or
- b) his compensation received for labor or personal services does not exceed \$10,000.

(2) The provisions of paragraph (1) of this Article shall apply mutatis mutandis to a resident of the United States with respect to compensation for such labor or personal services performed in Greece.

(3) The provisions of this Article shall have no application to the income to which Article XI relates.

Article XI

(1) Wages, salaries and similar compensation and pensions paid by one of the Contracting States or the subdivision thereof to an individual for services rendered to such State or subdivisions shall be exempt from taxation by the other Contracting State.

(2) Private pensions and life annuities derived from within one of the Contracting States by an individual who is a resident of the other Contracting State shall be exempt from taxation by the former Contracting State.

(3) The term "pensions" as used in this Article means periodic payments made in consideration for services rendered or by way of compensation for injuries received.

(4) The term "life annuities" as used in this Article means a stated sum payable periodically at stated times during life, or during a specified number of years, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article XII

A professor or teacher who is a resident of one of the Contracting States and who is temporarily present within the other Contracting State for the purpose of teaching, for a maximum period of three years, in a university, college or other educational institution within the other Contracting State, shall be exempt from taxation by such other Contracting State on his remuneration for such teaching for such period.

Article XIII

Students or business apprentices who are residents of one of the Contracting States but who are temporarily present in the other Contracting State exclusively for the purposes of study or for acquiring business experience shall not be taxable by such other Contracting State upon remittances received by them from sources without such other State for the purpose of their maintenance or studies.

Article XIV

(1) Notwithstanding any provision of the present Convention each of the Contracting States, in determining the taxes, including all surtaxes and complementary taxes, of its citizens, subjects, residents or corporations, may include in the basis upon which such taxes are imposed all items of income taxable under its revenue laws as though this Convention had not come into effect.

(2) Subject to section 131 of the United States Internal Revenue Code, Greek tax shall be allowed as a credit against United States tax.

(3) Greece will allow against Greek tax a credit for the amount of United States tax imposed upon income from sources within the United States but in an amount not exceeding the amount of the Greek tax imposed upon such income.

Article XV

(1) The authorities of each of the Contracting States, in accordance with the practices of that State may prescribe regulations necessary to carry out the provisions of the present Convention.

(2) With respect to the provisions of the present Convention relating to exchange of information and mutual assistance in the collection of taxes, the Contracting States may, in accordance with their respective practices, prescribe rules concerning matters of procedure, forms of application and replies thereto, conversion of currency, disposition of amounts collected, minimum amounts subject to collection, and related matters.

Article XVI

(1) The provisions of the present Convention shall not be construed to restrict in any manner any exemption, deduction, credit or other allowance accorded by the laws of one of the Contracting States in the determination of the taxes imposed by such State.

(2) Should any difficulty or doubt arise as to the interpretation or application of the present Convention, the competent authorities of the Contracting States shall undertake to settle the question by mutual agreement.

(3) The citizens or subjects of one of the Contracting States shall not, while resident in the other Contracting State, be subjected therein to other or more burdensome taxes than are the citizens or subjects of such other Contracting State residing in its territory. The term "citizens" or "subjects", as used in this Article, includes all legal persons, partnerships and associations deriving their status from, or created or organized under, the laws in force in, the respective Contracting States. In this Article the words "taxes" means taxes of every kind or description whether national, federal, state, provincial or municipal.

Article XVII

Where the action of the revenue authorities of the Contracting States has resulted or will result in double taxation contrary to the provisions of the present Convention, the taxpayer shall be entitled to lodge a claim with the State of which he is a citizen or subject or, if he is not a citizen or subject of either of the Contracting States, with the State of which he is a resident, or, if the taxpayer is a corporation, with the State in which it is created or organized. Should the claim be upheld, the competent authority of such State shall undertake to come to an agreement with the competent authority of the other State with a view to equitable avoidance of the double taxation in question.

Article XVIII

The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information (being information which such authorities have at their disposal) as is necessary for carrying out the provisions of the present Convention or for the prevention of fraud or administration of statutory provisions against legal avoidance in relation to the taxes which are the subject of the present Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any person other than those concerned with the assessment and collection of the taxes which are the subject of the present Convention. No information shall be exchanged which would disclose a technical secret, or process relating to trade, industry, business, or a profession.

Article XIX

(1) The Contracting States undertake to lend assistance and support to each other in the collection of the taxes which are the subject of the present Convention, together with interest, costs and additions to the taxes and fines not being of a penal character.

(2) In the case of applications for collection of taxes, revenue claims of each of the Contracting States which have been finally determined may be accepted for enforcement by the other Contracting State and collected in that State as though such taxes were taxes finally imposed, due and payable to that State. The State to which application is made shall not be required to enforce executory measures for which there is no provision in the law of the State making the application.

(3) Any application shall be accompanied by documents establishing that under the laws of the State making the application the taxes have been finally determined.

(4) The assistance provided for in this Article shall not be accorded with respect to the citizens or subjects, or corporations or other entities of the State to which application is made, except as is necessary to insure that the exemption or reduced rate of tax granted under the convention to such citizens or subjects, or corporations or other entities shall not be enjoyed by persons not entitled to such benefits.

Article XX

(1) In no case shall the provisions of Articles XVIII and XIX be construed so as to impose upon either of the Contracting States the obligation

a) to carry out administrative measures at variance with the regulations and practice of either Contracting State, or

b) to supply information which is not procurable under its own legislation or that of the State making application.

(2) The State to which application is made for information or assistance shall comply as soon as possible with the request addressed to it. Nevertheless, such State may refuse to comply with the request for reasons of public policy or if compliance would involve disclosure of a technical secret or process relating to trade, industry, business, or a profession. In such case it shall inform, as soon as possible, the State making the application.

Article XXI

(1) The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Athens as soon as possible.

(2) The present Convention shall become effective on the first day of January of the year in which the exchange of the instruments of ratification takes place. It shall continue effective for a period of five years beginning with that date and indefinitely after that period, but may be terminated by either of the Contracting States at the end of the five-year period or at any time thereafter, provided that at least six months' prior notice of termination has been given, the termination to become effective on the first day of January following the expiration of the six-month period.

Done at Athens, in duplicate, in the English and Greek languages, the two texts having equal authenticity, this 20th day of February, 1950.

For the Government of the Kingdom of Greece

For the Government of the United States of
America

PROTOCOL OF EXCHANGE

The undersigned, the Honorable Cavendish W. Cannon, Ambassador of the United States of America in Greece, and His Excellency, Alexander Papagos, Field Marshal of Greece Prime Minister, Minister of Foreign Affairs and interim, being duly authorized by their respective Governments, have met for the purpose of exchanging the instruments of ratification by their respective Governments of the convention between the United States of America and the Kingdom of Greece for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, signed at Athens on February 20, 1950, and the respective instruments of ratification of the convention aforesaid having been compared and found to be in due form, the exchange took place this day.

As recited in the ratification on the part of the United States of America, the Senate of the United States of America, in its resolution of September 17, 1951 advising and consenting to the ratification of the convention aforesaid, expressed a certain understanding with respect thereto, as follows:

"It is understood that the application of Article XIX of the convention shall be confined and limited as granting authority to each Contracting State to collect only such taxes imposed by the other Contracting State as will insure that the exemption or reduced rate of tax granted under the present convention by such other State shall not be enjoyed by persons not entitled to such benefits".

The text of the said understanding was communicated by the Government of the United States of America to the Government of the Kingdom of Greece. The Government of the Kingdom of Greece has accepted the said understanding by a supplementary protocol signed in Athens on April 20, 1953 and ratified by Legislative Decree No. 2548, of August 16, 1953, promulgated with the advice and consent of the Interim Parliamentary Committee and published in the Greek Government Gazette, Volume I, Folio 231, of August 27, 1953.

Accordingly it is understood by the two Governments that, upon entry into force of the convention aforesaid in accordance with its provisions, Article XIX thereof shall be applied in accordance with the said understanding.

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed the present Protocol of Exchange.

Done in duplicate, in the English and Greek languages, at Athens this 30th day of December 1953.

For the Government of the United States of America For the Government of the Kingdom of Greece